

Διευθυντής
Κ. ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ
'Αρχισυντάκτης
ΠΕΤΡΟΣ ΣΩΤΑΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 33
ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
24 Νοεμβρίου 1945

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΓΕΛΑΣΟΥΜΕ ΚΙ' ΕΜΕΙΣ

Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣΣΑ ΔΕΞΙΑ, Ο ΑΓΓΛΟΣ «ΝΤΑΡΛΙΓΚ» ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΚΑΡΠΑΖΙΑ, ΠΟΥ ΕΦΑΓΕ !...

"Ηλθε ή ώρα να γελάσουμε κι' εμείς. Να γελάσει κι' ο ταλαίπωρος Έλληνας λαός της πείνας και της δουλειάς...
Τόσον καιρό βλέπαμε τη Δεξιά, τη μεγάλη Αρχόντισσα με το στέμμα στο κεφάλι, να σπριζείται στο μπράτσο του 'Αγγλου, τζέντλεμαν. Και να κραιμαρώνει, ολόπαχη κι' ευτυχισμένη.
Τόν Δεκέμβριο φώναξε ο λαός:
— Δεν θέλουμε ξένη επέμβαση! Η Δεξιά ένοχλήθηκε. Γύρισε με γλαρωμένα μάτια στον 'Αγγλο της τζέντλεμαν και του είπε:
— Ντάρλιν, βούλωσε το στόμα αύ του του χυδαίου όχλου.
Κι' ο 'Αγγλος, Ιπποκρίτατος, έκαμε άμέσως το χατίρι της Κυρίας Δεξιάς. Τράβηξε το πολυβόλο να βουλώσει το στόμα του λαού. Κι' έπειτα ή Δεξιά, για να τον ευχαριστήσει, του δόθηκε ψυχή τε και σώ ματι:
— Ντάρλιν! Λατρεία μου! Φώς μου! Δεβέντη μου! Είμαι δική σου, 'Ολότελα δική σου! Δεν θέλω να φύ γης ποτέ από κοντά μου. Ποτέ! Ποτέ! Ποτέ!
Κι' άρχισε το γλέντι και το όρ γιο στο Κολωνάκι, που έγινε το σα λόνι της Κυρίας 'Αρχόντισσας Δε ξιάς. Γλέντι τοικουόβερο. Με άστα κιά και σαμπάνιες. Με σουά γκοά και Τουό λά Ρέν...
'Αλλά από το παράηθο έρχόταν κάτι σαν βοητό. 'Ο 'Αγγλος έστη σε τ' αντί του και άκουσε. Ήταν ή βοή του άγανακτισμένου και πεινα νασιμένου λαού, που έρχόταν από τις συνοικίες, από την Κοκκινιά, από την Καισαριανή, από τις αυλακές των άγωνιστών. Και σέσωθηκε:
— 'Όστε ο λαός δεν γονάτιζε!
"Η Κυρία Δεξιά θέλησε να τον κάρει να μη δώσει προσοχή. Κραού στηκε λιγωμένη στο λαμό του και του είπε:
— Μην δίνης σημασία, αγάπη μου...
'Αλλά εκείνη τη στιγμή άκούστη κε ένα μακρινό κωπίμα. Τι ήτανε; 'Επανάστασις στην 'Ινδονησία! 'Υ στερ' από λίγο άκούστηκε δεύτερο κωπίμα: Γεγονότα στην Παλαιστίνη. Και κατόπιν τρίτο κωπίμα. Τι εινε πάλι; 'Επανάστασις στην Πεο σία!
'Ο 'Αγγλος κατσούφιασε, γιατί δεν τό περίμενε. Είχε φυλάκισει στην 'Ελλάδα τους άγωνιστές του ΕΛΑΣ και νόμιζε πως ήταν ήσυχος. Κν' άξαφνα άκούει:
'Ελασίτες στην 'Ινδονησία!
'Ελασίτες στην 'Αουσία!
'Ελασίτες στην Πεοσία!
ΕΛΑΣ παντού: Μη χειρότερα!
Σπρόχκει από κοντά του την 'Αρ χόντισσα Δεξιά και πάει να βγίη ά πό το σαλόνι, να κωτάξη τι θα κά νει. Η Δεξιά τρέχει από πίσω του.
— Ντάρλιν, πού πάς;
— Άφσέ με!
— Μά γιατί μου μιλάς έτσι;
— Άφσέ με, είπα.
— 'Ό, αυτό δεν μποώ να τό ά νευχθώ! Πώς μου φρονεσάις έτσι;
— Μωρή, μ' άφινεις ήσυχο;
— Μωρή! 'Ό, Μόν ντιέ! Τζέν τλεμαν είσαι συ ή βαρκάσις;
— Τόν κακό σου τόν καιρό.
— Τόν κακό σου και τόν άνάποδ δό σου, κακοαναθεωμένε!
— 'Α, να γαθής τσούλα, πουλη μένη:
— Να γαθής εσύ, πρόστιχη!
Καί τότε το γέοι του 'Αγγλου ύνώθη κι' έπεσε ή καρπαζιά.
— Χοάτ!
"Η Δεξιά είδε τον ούρανό σπον τύλι. Και τό στέμμα κύλισε από τό κεφάλι της πέσα, μακρού, στό... 1948: Τήν πήραν τά κλάματα. Τήν πάσανε τά νεύρα της. Και τήν άλλ η μέρα άκούσαμε στους δούλους φωνές:
— Δεν θέλουμε ξένη επέμβαση!
— Να φύγουν οι 'Αγγλοι!
— Θέλουμε ανεξαρτησία!
Ποιος τά λέει αυτά; Τό ΕΑΜ: 'Όχι! Η Κυρία Δεξιά, ή Μεγάλη Αρχόντισσα, ή άφωτισμένη ψυχή τε και σώματι στον 'εντάριον της! 'Ε, οε γλέντι! 'Ε, οε πανηγύ ροι! Γέλα, ταλαίπωρε λαέ! Σπάσε κέρι...
"Η Δεξιά έμεινε... άποστατέν τη! Με δίωκε νταβαντζή. Καί κω τάζει τώρα να βοή κανέναν άλλον. 'Εστρεψε τα γλαοά της μάτια ά κώμα και προς τόν... Βοοοά. Ναι, ναι!
'Ο κ. Πηνιατόγλου κάνει τή... μεσιτεία. 'Εγοσνε χθές στο «Λίμο» του:
— Θα μάς άναγκάσει ή 'Αγγλία να στραφούμε και προς τήν Σοβιε τικήν 'Ενωσιν άφρηη!..
'Αλήθεια, πουλάι μου: Τί μάς λές; 'Η Σοβιετική 'Εγωση δεν έ χει... λίρες. Και ή Κυρία Δεξιά δεν

προσφέρει ποτέ τίν... τουφεκή φι λία της χωρίς μπαγιόκο. 'Αλλά και τζάμπα να προσφερόταν στους βο ρείους, αυτοί που κυβερνάνε τη χώ ρα του Σοσιαλισμού, δεν γουστάρουν καθόλου τις μεταγειοσιμένες άοιστο κρότισσες...
Και ο 'Αγγλος μας, ο λεβέντης μας, τί κάνει;
Κατέβηκε από τό Κολωνάκι να συναντήσει τό λαό. Τόν διαλάρωσε και του είπε:
— Ξέρεις, τώρα που δεν θα μου

τά τρώει πιά ή Δεξιά, θα βοηθήσω έσένα.
— Μπά;! 'Εκαμε ο Λαός. Και τί έχεις για να με βοηθήσης;
— 'Εγώ δεν έχω, άπάντησε ο 'Αγγλος, αλλά θά... άφήσω αυτούς που έχουν να σε βοηθήσουν. Μπράβο, κουβαρντάς!..
'Ο Λαός ένύτταζε καλά-καλά τόν

'Αγγλο και του είπε καθαρά και τί μα:
— 'Ακουσε, σύμμαχε. 'Εγώ στο έχω πη από καιρό και δεν ξέρω να κάνω τσαλιμάκια, σαν τή φίλη σου τή Δεξιά. Για να είμαστε φίλοι κι' άγαπημένοι, ποάγμα που τό θέλω α' έλη μου τήν καρδιά, να μου δώ σης ό,τι μου γουστάς, να εκπληρώ

σης βλες σου τις ύποχρεώσεις άπέ ναντί μου, και γά πάζ έσύ στο στίτι σου κι' εγώ να μείνω νοικοκύρης στο δικό μου. Κατάλαβες;
'Ετσι ξέρει και μιλάει ο Λαός, που δεν πουλιέται. 'Ο Λαός που δεν γονάτιζει. 'Ο Λαός, που δεν προσκυνάει ποτέ σε τίποτε.
"Η «ΛΑΧΑΝΙΔΑ»

ΣΟΦΟΥΛΗΣ. — Τώρα πώς την καθαρίζουνε; Νάχα τούλάχιστον τά μπράτσα αύτουνού!...

Τι είπαν για τή νέα Κυβέρνησι

ΛΗΠΕΡ: 'Ελυπήθηκα πολύ δεν μπορούσα άλλοιώς να κάνω!
ΓΛΥΣΜΠΟΥΡΓΚ: Τίποτα δεν μου μένει, πιά θα πέσω να πεθάνω!
ΛΑ-Ι-ΚΙΟ ΚΟΜΜΑ: Θα κάνω επανάσταση στρατέ έχεις τόν λόγον!
ΕΑΜ: Είπ' ο στρατός μας του λαού κι' όχι τών δοσιλόγων!
ΔΑΙΜΑΣΚΗΝΟΣ: Τσάτσο μου ήτανε τρομερή έτούτη ή ζήμιά μας!
ΧΙΤΕΣ: Τελείωσαν τά ψωμιά μας!
ΠΡΟΔΟΤΕΣ: Τί τρομερό οι δικαστές θα άμουν τά άστεία!
ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: 'Εφτασε ή ώρα λευτεριάς, (γρήγορα άμνηστεία, ΡΙΑΠΑΣ

«ΤΙ ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΜΩΜΕΝ ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΜΑΣ ;!»

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΡΧΙΚΩΝ

Συνήλθαν σε σύσκεψη όλοι οι μοναρχικοί, για ν' άσοληθούν με τό ζήτημα του βασιλέως, ό πώς εδημοιουργήθη μετά τά τελευταία γεγονότα. Προς τούς συγκεντρωθέντας άμείλησεν ο κ. Πηνιατόγλου, ο όποιος είπε αύτά τε περίπου, που έγραψε και στα τελευταία του άρθρα:
— Οί 'Αγγλοι, είπε, μάς ζη τούν να θυσιάσωμεν τόν βασιλέα μας. 'Εστω, να τόν θυσιάσω μεν, άφού τό θέλουν. 'Αλλά άφού τόν θυσιάσωμεν, τί θα τόν κάμωμεν; Γιαχνί, σπιράδο ή στο φήρνο με πατάτες; Διότι οι 'Αγγλοι μάς ζητούν, όχι μόνον να τόν θυσιάσωμεν, αλλά και να τόν φάμε!
'Ο κ. Τσαλδάρης άπαντώντας είπε:
— Προτείνω να καλέσωμεν τόν Τσελεμεντέν. Είνε άρμόδιω τερος σ' αυτά τά ζητήματα.
'Εκλήθη πράγματι ο Τσελε μεντές, ο όποιος άπεφάνθη:
— Δεδομένου ότι ο Γεώργιος δεν εινε πιά νέος, δεν θα βράσθ ή εύκολά, άν και αυτές τις μέρες θα β ρ ά ζ η μόνος του από τό βράκό του. 'Αλλά για σιγου ρώτερα, εγώ σας λέω να τόν κάμειτε σπιράδο και να του ρί ξετε μέσα και τις πολεμικές... δ ά φ ν ε ς, που κέρδισε στο καταφύγιο της «Μεγάλης Βρε τανίας». Να προσέξετε μονάχα πριν τόν βάλειτε στο τσουκάλι, να τού βγάλετε τό μονόκλι, μή πως τό περάσετε ύστερα για κρεμμυδι και σπάσετε τά δόν τια σας...

ΜΕΓΑΛΟ ΓΛΕΝΤΙ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ!

Μεγάλο γλέντι είχε τό «συμ βούλιο του στέμματος» που κάλεσε «για τήν λύσιν» της κρί σεως, ο παρατηητής Μακαριώ τατος. 'Εκτός άπ' τούς πρώην πρωθυπουργούς, έλαβε μέρος και ή διοικουσα έπιτροπή του «Λαϊκού κόμματος», της όποιας τά μέλη δεν ήταν ποτέ πρωθυ πουργοί, αλλά τό κόμμα τους έπρόσφερε στο έθνος τούς τρεις Κουϊλιγες Τσαλδάρη, Ρά λη, Λογοθετόπουλο. 'Επειδή ο μως, αυτοί ελόγω τεχνικών δυ σκολιών» δεν μπόρεσαν να συμ μετάσχουν στο «συμβούλιο του στέμματος», τούς αντιπροσώ πησαν ο Ντίνος Τσαλδάρης κι' ο Κόντε σινιόρε Θεοτόκης.
Πρώτοι μίλησαν οι άναπτερώ; — Κύριοι! Η κρίσις μπορεί να λυθεί μόνον άν διατηρη θούν όσοι γίνονται ύπαίτιοι τών είκάστωτε... κρίσεων, δηλαδή, έμείς, ή πείνα, ή τρομοκρατία κι' ο κ. Καελλόπουλος.
— Νά, ή μαμάκα μου μ' έ κανε ντά, κάθε πγαί για τις πγαυητογυγικές μου άπατασιές!
— Μά κ. Καελλογαρούφαλλε κινδυνεύει τό έθνος.
— 'Οσι, οσι! Τό έθνος είμαι εγώ κι' εγώ τό έθνος. 'Επαμέ νος κινδυνεύω πεγιστόγγο!
Μετά πήρε τόν λόγο ο κ. Γο νατάς:
— Θέλωμεν ταχείαν προσφυ γήν στην λαϊκήν έτιμηγορίαν! Τά πάντα τά έτοιμάσαμεν. Τους ψήφους τούς έχομεν στην τσέπη μας, τά όπλα στην... πίσω τσε-

πη μας και τις λίρες στην από μέσα τσέπη μας.
— Κύριοι! έπενεβή τότε χαί δεύοντας τά γένεα του ο Μα καριώτατος. "Η 'Αγγλική Κυ βέρνησις μάς πιέζει να σχημα τίσωμεν κυβέρνησην κέντρου, δη μακρατική. 'Αφήστε τά λόγια, διότι αναθέτω τήν έντολήν «έν λευκώ» στον κ. Σοφούλη! Οί βασιλάρηδες άποκλείονται της κυβερνήσεως διότι εινε «μαύροι»
Μόλις τ' άκούσε αυτό ο Πα παντρέας — Παπατζής, πήγε να πετάξει άπ' τή χαρά του:
— Βεβαίως, άνέκραξε. Μόνον έμείς οι δημοκρατικοσοσιαλι σταί έχομεν δικαίωμα να κρα τούμε τήν έξουσία. Κάτω ο Βα σιλεύς. Ζήτω ο Παπανδρέου. Ζη τώ χαρτοφυλάκιον!
— 'Όεω!
— Παπατζή!
— Χίτη!
Τό συμβούλιο του στέμματος ριχτήκε σύσσωμο έναντίον του... προλαλήσαντος. Κέντρον και δεξιά του έξαπέλωσε μύθρους. 'Είκείνος όμως, άτάραχος άπάν τησε:
— Για σταθείτε ρε παιδιά. Τι πάθατε; 'Εγώ είμαι δεξιότερος τών άριστερών και άριστερότε ρος τών δεξιών, για ναίαι πάν τε μεσα στις κυβερνήσεις. Κρατώ ίσορροπία μεταξύ τών άντιθέσεων, διότι είμαι αντίθε τος προς πάσαν αντίθεσιν. Πίδος μπορεί να πέι τί είμαι; 'Εδώ παπάς, εκεί παπάς, που ναί ο παπάς;
— 'Εδώ!
Φώναξε ο Μακαριώτατος και τό συμβούλιο διελύθη εις τά ές άν συνετέθη.

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΖΗΤΕΙ ΓΟΝΑΤΙΣΤΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ !

«'Αμάν, Θεμιστοκλή μου !»

Ο πολύς Παπανδρέου ή 'Α νεμοδούρας ή Σαρλώ τηλεφώνησε προχθές στον κ. Σοφούλη.

—Θεμιστοκλή μου!
—Ποιός είναι ρώτησε ο κ. Σοφούλης.

—'Εγώ ο Γεώργιος.
—Ποιός Γεώργιος;
—'Ελα τώρα, ντέ! 'Ενα Γεώργιο έχει τό κόμμα.

—Ποιό κόμμα;
—Τών Φιλελευθέρων.

Ο κ. Σοφούλης δέν μπορούσε νά καταλάβη ποιός του τη λεφώνη:

—Μά ποιός είναι, βρέ αδερφέ; ρώτησε νευριασμένος.

—'Εγώ, ο Παπανδρέου, Θεμιστοκλή μου.

—'Εσύ; Και τί σχέση έχεις έσού με τό κόμμα τών Φιλελευθέρων;

—'Θ' άστειεύσαι, φαίνεται! 'Εγώ δέν ήμουνα στό Κόμμα του άειμνήστου 'Αρχηγού μας Βενιζέλου;

—'Ησουν. 'Αλλά τώρα πιά δέν είσαι.

—Ξαναείμαι από χθές τό βραδυ.

—Μπᾶ! ;
—Ναί. Σού όρκίζομαι στην πολιτική μου σταθερότητα και άξιοπρέπεια.

—Τώρα μάλιστα! Και τί θέλεις;

—'Ε, δέν καταλαβαίνεις;
—'Οχι. Δέν καταλαβαίνω.

—'Ενα ύπουργείακι, Θεμιστοκλή μου.

—'Υπουργείακι;
—Ναί. Δέν πιστεύω νά με ξεχάσης.

—Μά, άγαπητέ μου Παπανδρέου, έσύ μέχρι χθές ήσουν στην άκρα δεξιά.

—Μά τί λές, Θεμιστοκλή μου, έγώ ήμουνα πάντα στό Κέντρο.

—'Εσύ στό Κέντρο;
—'Εγώ, μάλιστα.

—'Εσύ, βρέ Γεώργιο, ήσουν στό Μαύρο Μέτωπο.

—Ναί, ήμουνα, αλλά όλο τό Μαύρο Μέτωπο περιστρεφόταν γύρω άπό μένα. 'Αρα ήμουνα τό...Κ έ ν τ ρ ο του Μαύρου Μετώπου.

—'Α, μάλιστα! Σ' αυτό έχεις δίκη.

—'Λοιπόν, περιμένο. Ποιό 'Υπουργείο θά μου δώσης;

—Περίμενε νά ιδρώσω πρώτα 'Υπουργείον Γελιοσιτήτων και Σαχλαμάρας και θά σέ φωνάξω.

—'Ευχαριστώ πολύ! άπήντησε ο άνεκδιήγητος Παπατζής.

Τό συλλαλητήριο τών «'Εθνικοφρόνων» γιά τήν κατάσταση

ΘΑ ΦΑΜΕ! ΘΑ ΦΑΜΕ! ΘΑ ΦΑΜΕ! ΤΙ... ΕΙΔΗ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ Η ΑΓΓΛΙΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΦΟΡΤΙΑ

Στόν Πειραιά έφθασαν νέα φορτία του μᾶς στέλνει ή 'Αγγλία τήν άλλη έβδομάδα και μεγάλη ποσότητα άπό... μ υ α λ ά ειδικών, τά όποία όμως εινε επικίνδυνα νά φαγωθούν, διότι τά περισσότερα έχουν πάρε... ά έ ρ α.

Στην ύπαιθρο τή διανομή θ' αναλάβη ο Σούρλας και οι συνάδελφοί του.

Σχετικώς με τό πρόβλημα τήστροφής του 'Ελληνικού λαού, ο 'Αγγλος πρεσβευτής κ. Λήπερ άνεκοίνωσε τά έξής:
—'Ο 'Ελληνικός λαός δέν πρέπει νά εινε δυσारेσθημένος. 'Εγώ φροντίζω και του φτιάχνω κάθε μήνα κι' άπό μιά Κυβέρνηση, τήν όποίαν... τ ρ ώ ε ι π ᾶ ς!

ό λαός κι' έτσι δέν του λείπει τό κρέας. Μέχρι τώρα όλας έχει φάει τόσους πρωθυπουργούς μου! 'Εφαγε τόν Βούλγαρο, ο όποιος βέβαια ήταν σκυλόφαγο, αλλά και τά θαλασσινά είδη εινε άπαραίτητα στόν όργανισμό. Τό κακό εινε ότι τόν Βούλγαρο άναγκάστηκε νά τόν φάη δυό φορές. Αυτή τή φορά όμως ο λαός άποζημιώθηκε. 'Εφαγε τόν Παναγιωτάκη, πού ήταν του... γάλακτος και πολύ ν ό σ τ ι μ ο ς, άν και λένει ότι ήταν στη γεύση σαν... λ α π ᾶ ς!

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Συντάκτης μας μας πληροφορεί κατάλλως, ότι τήν προσέχη έβδομάδα έγιναν τά έξής συνταρακτικά γεγονότα:

πανδοέου είναι γνήσιο διότι δέν περιέχουν ούτε τά όνόματα, ούτε τίς διευθύνσεις, ούτε τήν ηλικία τών έγγεγραμμένων έκλογών!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

- 1) 'Ο κ. Κανελλόπουλος Ξαναγορίζει στις κοιλίες του. 'Η μαμά του, του δίνει ένα περνετάκι έξέλο για τίς άταξίες πού έκανε τόν τελευταίο καιρό.
- 2) 'Η «Λαγανίδα» μεταμοσφώνεται από περιθωρικό, σε γεύμα τών 'Ελλήνων, — μόνον οι «έθνικόφρονες» δέν τόν γωνεύουν, γιατί έξακολουθούν νά τρώνε τά... χορέατά τους.
- 3) 'Η λίστα έξακολουθεί νά άφτει... στα χέρια τών μανουοιστών. 'Ελπίζεται ότι άν έμενε ο κ. Κασσιμάτης δυό μήνες ακόμα θά έα ναινόμαστε όλοι τοισεκατομμυριοστί.
- 4) Οι έκλογικοί κατάλογοι, σύμφωνα με νέες δηλώσεις του κ. Πα-

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

- 1) 'Η 'Αγγλική Κυβέρνηση χορηγεί στην 'Ελλάδα δέκα εκατομμύρια τόννους κονσερβοποιημένου άέρος. 'Επίσης, πολλούς συμβουλάτορες, έμπειρογνώμονες, ύποκόμους, λακέδες και... κάτι περισσότερον άπό τούς κ.κ. Σκάμπι και Λήπερ.
- 2) 'Ο κ. Τρομπάν άποκαλύπτει τό μυστικό τής θόμβας του άτόμου στους... έρευνητές της!
- 3) 'Η ΟΥΝΡΑ έτοιμάζεται νά μεταφέρει στην 'Ελλάδα μεγάλες ποσότητες κρέατος και όδοντογλυφίδων. 'Επειδή όμως σφάβεται ότι θά βαρυστομασισουμε άπεφάσισε τελικά νά μᾶς στείλει μονάχα όδοντογλυφίδες!

Μετά τήν παραίτηση

Πάει ο Κανελλόπουλος στο ναύαρχο από πίσω Πάνε και τά τσιράκια του με τίς πολλές ευθύνες Τό κόμμα πιά τό λαϊκό, λέει «πώς θά ταίσω; Τους Χίτες τούς δοσίλογους τούς τόσους μου κηφηνες;»

Και φτύνουν αίμα και χολή και πίνουνε φαρμάκι Βρυχάτα ο Πηλιάτογλου, ο Βλάχος μας ναυγίζει Μαύρη σημαία σήκωσαν ψηλά στο Κολωνάκι Κι' ο φουκαράς ο 'Ελληνας άρχίζει νά έλπιζει.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ

Μ' ένα σμπάρο δυό τρυγόνια

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΣΟΥΡΛΑ

«'Ηνωμένοι καρχαρία» (ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ) «'Η ΛΙΡΑ... ΤΩΝ ΟΚΤΩΒΡΗ,,» ΕΝΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΦΙΛΜ, ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΣΥΝΗΦΑ ΜΕ ΙΛΙΓΓΙΩΔΕΙΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ — ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ — ΜΙΣΗ — ΑΓΑΠΕΣ — ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ — ΑΠΑΤΕΣ — ΜΟΝΟΜΑΧΙΕΣ

Πρός τό ύπουργείον 'Εσωτερικών άπεστάλη άεροπορικώς συνοδεία 35 καταδιωκτικών «Χαρικήλην» σύντομος έπιστολή του άξιότιμου κ. Σούρλα, ήτις και λέγει:
«Κύριε 'Υπουργέ, Σού στέλν' τά χιριτίσματά μ' μαζί με τήν διαμαρτυρία μ' διούτ' ύπουργός, εισβαλών (γού κι 12 πιτιά τής παρέας μ' εις του χουριού οι «Τάραχους» διά νά κουρέψομαι μίμια νιαράν 65 έτών κουκουούν, ού κουσιμάκις πεσών άπάντως μας μί πέτρες και ξυλοτυσοκαρα, μᾶς έπριζι!

Σί παρακαλώ νά του άνακοινώσης εις τούς τρεις μιγάδες κι' οι ούλες τσί χώρες. Πού εινι ού χάρτης του 'Ατλαντικού και τούς Τεχεράνας; 'Αν ματαγίνι κανένα τέτοιον, γιά παραίτομυ άπό λή σταρχους καθότι λέχουν διπλωμα 'Υγγέζου κατασκόπου τόν κίρυν τής κατοχής! Αυτά πού λιές, κι κύτταξι νά πατάξης Ιφτόνυο τό μαραφέτ' τήν «ΐφτουάμυνα» διούτ' καήκαμε! Διατελού 'Αγριουπός κί κατηφής Σούρλας 'Υφυπουργός 'Εσωτερικών»

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο ΠΑΠΑΣ ΕΠΗΓΕ ΚΑΤΑ... ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΛΛΑΞΕ ΧΡΩΜΑ!

Τό Μαύρο Μέτωπο έπιασε άπό τά γένεια τόν παππά και του έίπε:
— Δέν θά τόν όρκίσης τό Σοφούλη, άφού δέν παίρνει τόν Παπανδρέα στην Κυβέρνηση! Πήγε ο Σοφούλης νά όρκιστή, κι' ο παπάς του έίπε:
— Δέν σέ όρκίζω.
Κι' ο Σοφούλης του άπήντησε:
— Νά κι' άν με όρκίσης, νά κι' άν δέν με όρκίσης. 'Ισια-ίσια, προτιμώ νά μην με όρκίσης, γιατί όσους όρκισες μέχρι τώρα, δέν σαραντίσανε. 'Ενώ έγώ σκέφτομαι νά μείνω άρκετά γιά νά καθαρίσω κάμποση φασιστική σαπίλα.

Ο 'Αρχιεπίσκοπος διέρρηξε τά λιμάτια του κι' έτρεξε στους 'Αρχηγούς του Μαύρου Μετώπου.
— Τήν πάθαμε, τούς έίπε, ο γέρο Σοφούλης δέν με χαμπαρίζει. Θά όρκιστή μόνο του.
— Μή σέ νοιάζει! του άπάντησαν οι μαυρομετωπιτες. Αύριο θά κάνουμε κίνηση και θά χουμε τήν κατάσταση στα χέρια μας. Είδοποιήστε τά παιδιά τής Χ, του ΣΑΝ και τής ΕΒΕΝ νά πάρουν τά όπλα τους.
'Εκείνη τή στιγμή άκούστηκε ή φωνή του λαού:
— Αυτά τά όπλα έγώ θά τούς τά βάλω... εκεί πού ξέρουν, όπως τήν άλλη φορά στο Θησεΐο.

Σχολή Εδελπίδων και πανετού. 'Επειτα ο λαός έστράφηκε προς τό σπίτι του Καφαντάρη, όπου συνεδρίαζαν οι Δημοκρατικοί και τούς φώναξε:
— Τραβήξτε έμπρός και μή σάς νοιάζει. 'Εδώ είμαι έγώ!
Τό Μαύρο Μέτωπο τά χρειάστηκε κι' άπό μαύρο έγινε... κίτρινο! 'Ο παππάς ρώτησε:
— 'Εγώ τί θά κάνω τώρα;
— Νά παραιτηθής, του είπαν οι παρόντες.
— Κρίμα στα μεγαλεία μου! άπάντησε ο παππάς. 'Η μόνη μου παρηγορία εινε ότι θά πάω πίσω άπό τόν Κανελλόπουλο. Τί νά γίνη; Πάντα ματαιότης τά άνθρώπινα!...

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΝΕΙ... ΕΩΣΙ ΣΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟ

Οι 'Αγγλοι δέν θέλουν πιά τόν Γλύξμπουργκ στο Λονδίνο. Του τώπαν καθαρά:
— Νά φύγες.
Κι' ο Γλύξμπουργκ τοίμασε τίς βαλίτσες.
'Αλλ' ο ξενοδόχος του «Κλάριτζ» άποτάθηκε στον κ. Μπέβιν και του έίπε:
— Κύριε Μπέβιν, αυτός ο μπατίρης βασιλιάς μου χρωστάει 35 νοίκια!
— Τί λές; Και γιατί του έκαμες τόσο μεγάλη πίστωση;

— Γιατί μου ύποσχότανε, ότι όταν θά γυρίση στο θρόνο του, θά με άνταμειψη με τό παραπάνω.
— 'Ετσι τήν πάθαν πολλοί.
— Τώρα τί νά κάνω, κύριε Μπέβιν, γιά νά πάρω τά λεφτά μου;
— Νά του κρατήσης τίς βαλίτσες και τό Στέμμα.
Τό Στέμμα του δέν αξίζει φράγκο. Εινε ψεύτικο! Νπενεκές ξεγάνωτος!
— Τί νά σου κάνω, άγαπητέ μου;
— Τέλος πάντων! Θά κρατή-

σω τίς βαλίτσες του.
Κι' έτσι ο Γλύξμπουργκ έχασε τό χουζούρι του στο «Κλάριτζ». 'Εζήτησε νά πάη στην 'Ελβετία, αλλά δέν τόν δέχεται.
— 'Η δική μας χώρα, του είπαν οι 'Ελβετοί, εινε άσπρη άπό τά χιόνια. Μ α ύ ρ ο υ ς άνθρώπους δέν θέλουμε.
Τί θά γίνη τώρα διπατίσης μας; Φαίνεται, ότι όόχομπε, έκτός άπό τόν περιπλανώμενο 'Ιουδαίο και τόν περιπλανώμενο Γλυξμύργιο.